

це, подлогъ-тъ ся поставя само при пръвый, а въ други-ты не ся повтара; като: *азъ обычямъ, почишамъ и хваляхъ Сшояна.*

2) Въ въпросителны прѣдложенія и въ повелително накл. повече-то пѣти, кога подлогъ-тъ е лично мѣстоименіе, изоставя ся; като: *щешъ ли дойдешъ съ мене? — Иде ли? — Пишѣше!*

3) Въ прѣдложенія, кои-то служатъ за отговоръ на въпросителны, при кои-то подлогъ-тъ е заедно и подлогъ на второ-то; като: *Гдѣ е Пешъръ? — Ошиде въ градъ.*

4) При трете лице отъ прѣм. окончятелно въ Ед. и Множ. число тако-рѣчи всякога ся изоставя подлогъ-тъ, кога-то ся говори неопрѣдѣлено за кое лице.

5) Нѣкой пѣтъ сѣщый подлогъ сѣществително-то ся изоставя, та на мѣсто него ся тура само прилагателно, кое-то го опрѣдѣлява; напр. *Здрави-ши не хващашъ вѣржъ на болны-шы, намѣсто да ся каже: здрави-ши чловѣци не хващашъ вѣржъ на болны-шы чловѣци. — Щжъ иджъ у Сшояновый; намѣсто: щжъ иджъ у Сшояновый домъ.*

6) Въ главно прѣдложеніе съ подлогъ шой, кога-то има при него приставено прѣдложеніе съ свой подлогъ относительно мѣстоименіе, подлогъ-тъ ся изоставя; като: *кой-шо обычя Бога, обычя и браша си, на мѣсто: шой, кой-шо обычя Бога, обычя и браша си.*

216. Връзка-та, въ трете лице, изоставя ся, кога-то има при себе за прилогъ причастіе дѣйствително; като: *шой ошишълъ при пріятели-шы си, а шін*